

grunde dertil ere følgende. Naar der skal være Auction over Fæstestedet, saa forekommer det mig at være en Modsigelse at tage det, som er det Væsentlige ved en Auctionshandling, bort. Det Væsentlige ved en Auction er, at den Høistbydende faaer Hammerslag, naar han er istand til at opfylde Auctionsvilkaarene. Enhver Bedtagelse af Forføbsret gør, som det er bemærket, Liebhave utilboielige til at møde og byde; Ingen vil have den Uleilighed at undersøge en Eiendom og være beredt paa at tilveiebringe de fornødne Pengemidler, naar han ikke er vis paa at kunne faae Hammerslag, hvis han bliver Høistbydende. Jeg troer, at Bedtagelsen af ethvert af disse Forslag vil føre til, at Fæsterne kunne blive uheldigt stillede, idet der nemlig, hvis Forføbsretten indvømmes dem, saaledes som det er foreslaaet fra den ene Side, da ikke vil skee saadanne Bud, at Gaardens sande Værdi kommer ud ved Auctionen; og naar man seer hen til det Forslag, der er stillet om, at Godseterne skulde kunne affære to Høistbydende fra at erhverve Eiendommen, uagtet deres Bud ere de høieste, saa vilde der ligeledes kunne tænkes det Tilfælde, at Gaarden netop ikke udbringes til den sande Værdi, og at Fæsteren sølgelig gaar glip af en Deel af Bærdien, der ellers vilde tilfalde ham. — Et andet Parti af de foreliggende Paragrapher og Vædringsforslag er uregtelig noget af det Banfæligste at faae ordnet ved denne Lov, nemlig Panthavernes Interesser. Jeg skal i den Henseende bemærke, at efter nærmere Overveielse vil jeg tiltræde det Forslag, som er stillet af Udvalgets Formand og det ærede Medlem for Soro Amtis 4de Valgkreds (Holfstein), og som findes anført under Nr. 95. Dette Forslag gaar ud paa, at den contante Deel af Kjøbesummen skal tillhydes Panthaveren i Afdrag. Jeg troer, at det stemmer meest med Panterettens Natur, at man ikke tvinger Panthaveren til at opgive sin Ret, uden at han er nødt dertil, og naar der skeer en contant Udbetaling, da synes det naturligt, at Panthaveren maa kunne benytte den til Afdrag paa sit Tilgodehavende, hvis han ønsker det. Jeg vil derfor stemme for Forslaget under Nr. 95. Derimod forekommer det mig, at det andet

Forslag, som angaaer Panteretten, nemlig det, der er stillet under Nr. 101, ikke er tilstrækkelig klart. Dette Forslag, der er forsvaret og udviklet af det ærede Medlem for Holfstæ Amtis 4de Valgkreds (Krabbe), synes mig at forvekle Formerne for Pantfætning med det Meelle i en Pantfætning. Saaledes som Lovforslaget foreligger, skal jo Panthaveren være forpligtet til, istedetfor sin Panteret i Eiendommen at tage en Obligation som Haandpant; men det, at give en Mand en Obligation som Haandpant, og istedet derfor borttage hans direkte Panteret i en Eiendom, er noget mere end en Form, det er at give Panthaveren en ringere Ret, end han har som direkte Panthaver. Som Saadan vil han nemlig i Reglen have Ret til at paasee, om Pantet holdes vedbørligt vedlige, om Statter og Afgifter betales, og at der iøvrigt ikke skeer Noget, som forringer Pantet. Naar man derimod overleverer en Mand en Panteobligation som Haandpant, saa troer jeg, at denne Panthaver, Besidderen af Obligationen som Haandpant, ikke har Ret til uden Videre at blande sig ind i Pantets Drift og at paaftaae Pantet realiseret, naar Obligationens Bestemmelser ikke opfyldes. Denne Ret til at paasee, at Pantet ikke forringes, har kun den Creditor, paa hvis Navn Obligationen lyder, og ikke Haandpantets Eier. Dersom man, hvad der jo daglig skeer, deponerer et Pantebrev i Nationalbanken som Haandpant, da faaer ganske sikkert Nationalbankens Direction ingen Ret til at sige, at nu skal Obligationen være forfalden, fordi der paadrages Pantet Restancer. Skal Obligationen inddrives, maa det være af den, paa hvis Navn den er udstedt. Jeg troer derfor, at Forslaget under Nr. 101, hvis det vedtages, vil være skadeligt for Panthaverne. Jeg vil gjøre den Bemærkning, at der vistnok behøves en nøiere Overveielse af Panthavernes Stilling i det Hele taget. Lovforslaget bør nemlig, efter min Mening, indeholde en Bestemmelse om, at det godtgøres for Dommeren, inden han udsteder Skjødet, at de Forfrifter, Loven indeholder til Betyggelse for Panthaverne, ere opfyldte. Efter den Maade, hvorpaa Pantevæsenet bestyres hos os, kan en Bestyrer af en Pantebog ikke være